

ناصر خسرو

حکیم ابومعین ناصر خسرو قبادیانی در سال ۳۹۴ هجری در قبادیان از نواحی بلخ متولد شد و در سال ۴۸۱ در قلعه یمگان بدخشان درگذشت. او بنابه اشارات خود در اشعارش، از کودکی به کسب علوم و آداب اشتغال ورزید و با سیر و سفری هفت ساله که در آفاق و انفس نمود، به اعتقاد خود به شناخت حقیقت (مذهب شیعه اسماعیلی) نایل شد و به سرمنزل مقصود رسید، و به همین دلیل با اعتقادی راسخ و اراده‌ای مصمم به نشر این دعوت در ناحیه خراسان پرداخت و با مخالفت شدید اهل سنت و جماعت روبرو شد تا جایی که در صدد کشتن وی برآمدند. او به ناچار به قلعه یمگان رفت و تا پایان عمر در آنجا در غربت و سختی زندگی کرد.

به بیداد و بیدادگر نگریم   که ما بنده دادگر داوریم

ناصر خسرو از جهاتی شاعری یگانه است، هم از جهت طرز فکر و هم از جهت شیوه شاعری، حتی می‌توان گفت او همان طور که می‌اندیشیده شعر گفته و همان‌گونه نیز زندگی و رفتار کرده است. در واقع فکر و شعر و زندگی ناصر خسرو به هم پیوسته و همانند است. وی کرداری داشته مطابق اعتقاد خویش و شعری که نمودار هر دو است. در واقع شعر ناصر خسرو از نظر محتوا و صورت، واژگان و آهنگ، اوج و فرود و شتاب و رنگ، همان ساخت اندیشه اوست در قالب وزن و کلمات. در